

HEJSAN, HEJSAN PÅ SÄLLSKAPET-OKTOBERMÖTET

Plötsligt stod en legend framför travlarbröderna i höstmörkret. Ja, inomhus på Sällskapet, förstås, men ändå. **C-G Hammarlund**, medicine hedersdoktor, före detta NTF-general, tidigare BP-direktör, framgångsrik tävlingsförare och mycket annat. Men framför allt; Mr Bilradio!

För vem minns inte hans "Hejsan, hejsan", som välkomnande ord till Sveriges Bilradio på lördagarna från 1956 och fram till 1971? Det var det ingen travlare som inte gjorde visade det sig. Dock förvånade kvällens föredragshållare travlarbröderna genom att helt frankt inleda med att säga:

"Jag får försöka hålla mig till sanningen!"

Till det sanningsenliga hörde en exposé över CG:s bakgrund. Föräldrarna hade sina rötter i småland och morfar var ättling från Belgien, vallon närmare bestämt. En syster till CG var en hejare på att simma och hoppade över läxläsningen för att hinna ta 10 SM i nämnda idrottsdisciplin. Som belöning för denna självständiga inställning till läxläsning belönades hon med stora A:n i sin betygsbok.

(Det var en kombination som blev känd lite för sent för många av oss lite mer energikonserverativa travlarbröder). Detta förbryllade CG som inte hade 10 SM-guld i simning, läste sina läxor, men trots det icke översköldes av samma höga betyg och han frågade resolut sin syster hur det kunde komma sig att betygen blev så lysande när läxläsningen var bortrationaliserad. "Jag lyssnar på lektionerna!" svarade systern.

(Forts. på sidan 2)

MISSA INTE ÅRS-
HÖGTIDEN PÅ
HASSELBACKEN
MED CARL JAN
GRANQVIST.
DEN 8/2 2005.

INNEHÅLL

Hälsning från Sibirien	5
Buzz Aldrin på blixtpbesök	7
Gösta Appeltofft Im Memoriam	8
Hälsningar	9
Vinkällaren Grappe decembermötet	12
Traveller's Club Finland 10 år	14
Travellers Höstjakt	15
Kalendarium	16

FN OCH FOLKRÄTTEN - NOVEMBERMÖTET

Vi är bortskämda i Travellers Club. Bra föredragshållare på löpande band. Men en och annan är lite utöver det vanliga. Dit hör FN-ambassadören **Hans Corell**. En man som med bevarad värdighet kan uppträda i kjol (skotsk klandräkt) är värd en extra eloge, i all synnerhet om han är svensk. Kan han dessutom på ett lysande sätt berätta om FN:s

(Forts. på sidan 10)

HEJSAN, HEJSAN PÅ SÄLLSKAPET-OKTOBERMÖTET

(Forts. från sidan 1)

Man kunde tro att det stannade vid ungdomssynder hos systemen, men vid fyllda 84 år vann hon Masterstiteln i simning nyligen! Ett sorts VM för oldgirls, om uttrycket tillåts. Nu ville förstås även lille CG visa framfötterna så när systemen kastade sig i vattnet kastade han sig över motorer i alla former.

Språk lärde sig familjens barn tidigt, engelska och tyska fanns s a s i familjen bl.a. genom en farbror Albert som med judisk bakgrund blev överste i tyska armén och tjänstgjorde i den-

samma tills han tvingades fly p.g.a. sin bakgrund trots ett Järnkors för tidigare insatser för Tyskland. "Genom honom visste vi hur jävligt det var i Tyskland under kriget", berättade CG. Farbror Albert tog sig så småningom till Amerika och därifrån kom han till Sverige för att på femtiotalet återvända till Tyskland. Av den farbrodern lärde sig CG Berlinslang, något han skulle få nytta av längre fram i tiden, som tävlingsförare i Tyskland.

Alltnog; 9 år gammal började

CG skruva på motorer. Han började med att ta isär en utbordare. Det var ju inget märkvärdigt med det, det kan nästan varje liten grabb. Men det fanns en sak som skilde lille CG från andra små grabbar; han kunde sätta ihop den också! "Ja, det var min första kontakt med motorer mera handgripligt", berättade CG Hammarlund. Sedan gav jag mig på 98-kubikars motorcykel.

Sedan gick det fort. CG gick med i en klubb på Söder, i Stockholm, där familjen bodde. Där fick han hjälp av de mer erfarna gubbarna när det var lite för knepigt för en liten grabb. "Jag hade problem med tändningen på en motorcykel. Jag nämnde det och en farbror kom hem och fixade den åt mig på nolltid! Jag var mycket tacksam för det!"

Så bar det så småningom iväg med motorcykeln, som var en

sidovagnsmaskin med trasig sidovagn – än så länge. Trots att åldern inte tillät körning på allmän väg gav sig CG ut på grusvägarna ute på Värmdö. När han skulle vända den tunga motorcykeln bar det sig inte bättre än att den välte. Den var för tung för en liten pojke att få på rätt köl. "Då kom det en snäll skärgårdskarl och hjälpte mig", minns CG. "Tack snälla

farbror", sa jag. "Det va inge", svarade han. "Men vart har föraren tagit vägen?" CG svarade inte på den frågan, men åkte hem och lagade sido-vagnen!

Bilintresset kom lite senare. En snäll pappa lämnade nyckeln till Forden kvar i bilen så att sonen kunde övningsköra. "Jag var väl en fjorton år, så där, när jag började övningsköra på Värmdön", berättade CG. "Ibland såg jag fjärdingsman på håll. Då stannade jag bilen och sprang in i skogen!"

Det fanns även utrymme för racerbåtar i CG:s ungdom. Och flygplan. Hansa Brandenburg hette ett plan som fanns på

MEN DET FANNS
EN SAK SOM
SKILDE LILLE CG
FRÅN ANDRA SMÅ
GRABBAR; HAN
KUNDE SÄTTA
IHOP DEN OCKSÅ!

Fred Goldberg finslipar tekniken

Numera kan man komma i smoking eller mörk kostym

HEJSAN, HEJSAN PÅ SÄLLSKAPET-OKTOBERMÖTET

Lidingön. Det fängade CG:s intresse. ”Det var planet som hämtade Nobile när hans fartyg hade kolliderat. Men han var ingen gentleman. Han tog med sig hunden i planet men besättningen fick stanna kvar ombord och vänta på annan undsättning!”

Olagligheterna fortsatte för den framtida NTF-generalen. ”En dag på Kornhamnstorg stod en polis och flaggade med en röd flagga när jag kom åkande, kanske lite för fort.” ”Körkort”, sa polisen uppförande. ”Glömt hemma”, sa CG som kört som en vilde för att hinna till Nicolai polisstation och hämta sitt nya körkort. ”Då blir det att visa upp det på Nicolai polisstation”, sa polismannen barskt. Det lovade CG.

Sedan for han iväg i full fart och hann precis hämta ut sitt körkort på expeditionen på Nicolai innan de stängde. Och han hann också nått och jämt infinna sig hos den barske polisen för att visa upp körkort före klockan fem. Polismannen såg på körkortet, upptäckte att det var stämplat med dagens datum, spände ögonen i CC och utbrast: ”Jaså det var därför du hade å brättn!”

När det var dags för militärtjänst tänkte CG bli pilot men det gick inte. ”Jag var för närsynt!” Men turen stod ho-

nom bi. Han hamnade på signalcentralen. Det var orostider och man visste aldrig hur länge man skulle ligga inkallad. En överste upptäckte att han var språkkunnig och ville ha honom till kommandoexpeditionen. Det var en bra tjänstgöring.

1949 var det dags att bygga en egen racerbil. ”Det var en specialkonstruktion på 110 hk med en vikt av bara 365 kg”, minns CG. Med den satte jag backrekord i Albybacken i backtävlingen där samma år. Det rekordet står sig än.

Att gå in i detalj på alla vad CG Hammarlund gjort inom bilsporten är snarare en uppgift för en encyklopedist än en enkel referent av ett föredrag, men lät mig sammanfatta hans karriär så här: han var extremt framgångsrik. 78 segrar i 242 starter talar sig eget språk när

man vet att motståndarna var sådana som t ex Stirling Moss och Juan Manuel Fangio!

1953 hamnade CG hos Volkswagen och det skulle så småningom leda till att han körde Porsche och det på ett mycket framgångsrikt sätt. Den första Porschen kom till Sverige 1950, men den var inte CG:s. Däremot inledde han nu en vinnarserie i bl a Midnattssolrallyt med Porsche.

Han blev så framgångsrik med Porschen att kronprinsen – vår nuvarande kung – 1957 absolut ville åka med CG i hans Porsche. ”Hovmarskalken ringde och framförde ett önskemål från prinsessan Sibylla att kronprinsen skulle få åka, så vi ordnade det. Jag körde rätt fort och det gillade han”, minns CG. Efteråt tittade de under huven på bilen. Där fanns det gott om förgasare. ”Mammas bil har bara en förgasare”, konstaterade Lillprinsen belåtet.

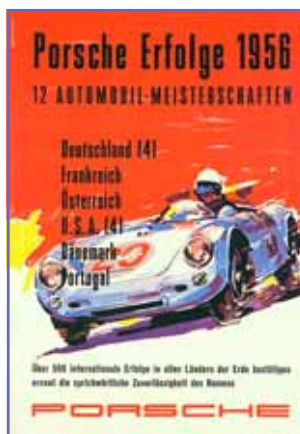
KAK-rallyt vann C-G 1955. Då inträffade en episod under tävlingen som skulle ge ett smeknamn åt en annan berömd förare, Eric 'På Taket' Carlsson. ”Eric hade kört ner i diket och låg upp och ner på taket”, berättade CG. ”Jag kollade att allt var OK och frågade om han

(Forts. på sidan 4)

Glada Travlarbröder

78 SEGRAR PÅ
242 STARTER
TALAR SITT EGET
SPRÅK!

En nöjd klubbmästare Claes

JAG HADE GJORT
ALLT INOM
MOTORSPORTEN,
OCH HELT OFARLIGT
ÄR DET INTE ATT
TÄVLA MED BILAR.

Eric von Rosen berättar

Clas Göran Carlsson noterar

HEJSAN, HEJSAN PÅ SÄLLSKAPET-OKTOBERMÖTET

(Forts. från sidan 3)

ville ha hjälp". "Nej för tusan", svarade han, "skynda dig i mål. Det är minuspoäng på den här sträckan om du är sen!" CG gjorde som Eric sa och skyndade in i mål där han fick frågan: "Eric låg ju före dig. Var är han?" "Han är på taket" svarade CG och så var hans smeknamn fött!

Framgångarna fortsatte för CG och segertroféerna är många hemma på Lidingö. Och alla är inte vackra. Bland segertroféerna finns en buckla från Floride cup. "Den bucklan är en horreur", erkänner CG som en gång frågade sina söner om de ville arva den. "Aldrig", svarade de unisont.

Som sagt att i detalj redogöra för CG:s tävlingskarriär på motorarenorna skulle leda för långt. Han tävlade mellan 1949 och 1962.

"Jag och min fru Ulla hade små barn och jag tyckte att nu kunde det räcka. Jag hade gjort allt inom tävlingssporten, tyckte jag, och helt ofarligt är det inte att tävla med bilar".

Och 1956 hade bilradion börjat. Det var meningen att den

skulle sändas i tre månader, men det blev femton år! Den mycket personliga signaturmelodin heter "Galopy" fick vi veta. Det är benämningen på en trimmad bil på engelska. Det kommer av att den trimmade bilen ansågs komma i galopp!

CG Hammarlund var en av dem som ville ha högertrafik Och han fick en påtryckning av Palme att propagera för det i Bilradion. "Jag sa att jag var lite tveksam att göra det för det fanns gott om vänstermänniskor på radion på den tiden och jag kanske kunde på obehag". Men Palme sa: "Kör hårt i radion om högertrafiken. Jag garanterar att de inte vågar göra något mot dig på SR!" Palme hade t o m pratat med Erlander om saken och Erlander frågade "Är han en av de våra?" Det var inte

Hammarlund.

Under åren 1974-1987 var CG vd för NTF och propagerade för trafiksäkerhet i allmänhet och bilbältet i synnerhet. "Då var det inte lag att man skulle använda bilbälte", påminde han oss om. Alla insatser som CG gjort för trafiksäkerheten har renderat honom en rad utmärkelser. Han är medicine hedersdoktor, har Serafimerordens band i 8:e storleken, har fått Motorprinsens medalj och mycket annat som tecken på uppskattning för gjorda insatser.

Men hur många utmärkelser CG Hammarlund än fått är och förblir han framför allt "Mr Sveriges Bilradio".

"Hejsan, hejsan!"

Noterat av Clas Göran Carlsson

SUCCÉ FÖR BUFFÉ

Vid klubbens oktobermöte var det premiär för middag med buffé och att föredraget hålls efter middagen. Majoriteten av deltagarna såg detta som en väsentlig förbättring. Nu hade man två rätter att välja på, vin och öl såldes separat, och kuvertavgiften har nu kunnat sänkas från 400 kr till 225 kr på ett år.

Att man kan komma i mörk kostym gjorde att många kunde delta.

EN HÄLSNING FRÅN SIBIRIEN

rapport Oktober

Då har vi avverkat 140 mil i kanot under 35 dagars sammanlagd paddling under 2½ månads tid. Med det är etapp 1 avverkad, den lättaste delen. Nu väntar den svåraste, 100 mil på skidor under minst 3 månaders grym kyla som sällan understiger -45, ibland går under -70, men mest ligger runt 55 minusgrader. Dessutom är det mörkt hela tiden. Jag, Mikael, begriper faktiskt inte hur vi skall klara av det, men ändå känns det som om vi gör det, men att det blir mycket besvärligt.

Jag baserar dessa åtaganden på hur vi frusit de sista två veckorna! Vintern anlände då med kyla och någon centimeter snö och temperaturen har pendlat mellan -3 grader till nu de sista tre dagarna -15. Jag talar om tandhackande! Mycket beror naturligtvis på att vi inte har riktiga vinterkläder och att man bara kan röra överkroppen i kanoten. Men nog fryser vi! Hade vi inte haft kamin i kåtan, förstår jag inte hur vi ens skulle ha klarat att lägga och ta upp de livsviktiga näten. Och utan fiskenäten, hade vi haft svårt att överleva!

De sista 35 dagarna har vi levt

ett så äkta trapperliv som möjligt. En långvarig dröm för både Johan och mig. Att kunna leva på vad naturen ger. Förutom basvaror som alla trappers har, såsom havregryn, socker, salt, pasta, pulvermos, kaffe, te, mjölkpulver, några burkar svinfett och några påsar frystorkad Realmat som backup, har vi överlevt på vad naturen ger. Och det mycket bra! Visserligen har vi tappat all övervikt, vilket för mig Mikael betyder 16 kg minus och Johan 8, men vi är i mycket god form. Vi har fiskat upp ungefär 100 kg fisk den sista månaden. Jätteöringar (störst 5 kg), massor av harr, oerhört med sik som vi torkat, gädda (störst 13-15 kg),

lake, sutare och en del inhemsk fisk utan översättning såsom nelma, lenok, schirr och nelima. Vi har grillat, torkat och gjort soppa av det. Därtill har vi skjutit massor av hare som vi grillat, stuvat, kokat och gjort soppa av, liksom änder, gäss, fasaner och så har de få andra trappers vi mött generöst försett oss med delikatesser som älgkött och svan. En del av tiden har vi varit riktigt hungriga, men nu på slutet mycket mätta. Vi har nu lärt oss lite tricks av de trappers vi mött, som gett utdelning. Vi har också haft nära möten med en jättebjörn, en varg och vi har ständigt sällskap av ett korp par som vi kallar Hugin och Munin. Helt klart är att den här tiden gett oss nya perspektiv på tillvaron.

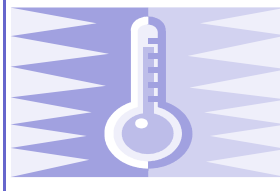
Ni som följer oss via hemsidan www.siberia.nu undrar varför det inte finns några kvinnor på bild och inga texter om kvinnor. Till största del beror det på att vi under hela paddlingstiden på 2½ månad, 3 dagar i civilisationens Seimchan undantaget, bara mött högst 10 personer. Alla män, alla trappers. Dessutom är det svårt som manlig utlänning att närma sig kvinnor på ett acceptabelt sätt, det tar sin tid, och när Titti tyvärr tvingades ta sin Mats ur

(Forts. på sidan 6)

Den lägsta temperatur som någonsin registrerats är -98.7 grader Celsius. Det skedde strax bortom floden Kolymas utlopp i nordöstra Sibirien. Där är tjälén permanent och en och en halv kilometer tjock, vilket gjort att kvarlevor efter över 10 000 år gamla mammutar hittats i området, nästan helt intakta. En stor del av året uppträder dagsljuset enbart som en osäker liten gryning mitt på dagen. Otroligt hårda vindar, närmare 26 sekundmeter, sveper ständigt fram över den öppna vidden. Här strövar upp till ett ton tunga isbjörnar omkring bland isfälten. De livnar sig främst på säl och fisk, ibland fångar de vildrenar.

För de flesta människor är Sibirien synonymt med kyla, deportation, fångläger och oändlig storlek. Och stort är det. Sibirien motsvarar en tolfedel av jordens landmassa, området är nästan 14 miljoner kvadratkilometer. Det tar sju timmar att flyga från dess västpunkt Uralbergen till dess östpunkt vid Stilla Havet. Större delen av Sibirien består av en platt tundra och en vidsträckt skogklädd taiga, bitvis bergig och kuperad med djupa raviner, där man fortfarande idag kan stöta på små grupper av människor som aldrig hört talas om vare sig Stalin, andra världskriget eller perestrojka. Vintermedeltemperaturen är -35 grader Celsius, men ofta dyker den ned mot -60 grader. I sådana ögonblick är det så kallt att kvicksilver blir bly och konjak förvandlas till sirap. Det är så kallt att träd exploderar, fallande timmer slår blå gnistor och när en människa andas förvandlas utandningsluften till en dusch av iskristaller följt av ett harklande läte som kallas "stjärnornas viskningar". Denna kyliga viskning upplevde alla av de nära tre miljoner deporterade fångarna i det mest fruktade av Stalins arbetsläger, Gulagen Kolyma, ett sovjetiskt Auschwitz. Under åren 1937 till 1953 överlevde bara någon procent av dem som vistades där. De andra svalt, misshandlades, frös och arbetade sig till döds i den fruktade guldruvan.

Trapperliv

UNDER HELA
PADDLINGSTIDEN
PÅ 2½ MÅNAD, 3
DAGAR I
CIVILISATIONENS
SEIMCHAN
UNDANTAGET,
BARA MÖTT
HÖGST 10
PERSONER. ALLA
MÅN, ALLA TRAP-
PERS.

Jätteöring !!

Jag saknar solen

EN HÄLSNING FRÅN SIBIRIEN

(Forts. från sidan 5)

skolan, försvann den bästa och naturligaste vägen in i kvinnornas värld. Men hon jagar på oss hemifrån!

Och jag kan garantera att vi skall bättra oss rejält nu när vi hamnat i Zyryanka. Hit anlände vi under söndagen och fick forcera is sista biten. Något som skrämde oss rejält, eftersom vår Alleykanot inte är en isbrytare. Det förutom, den mest fantastiska av kanoter! Tålig, stabil, enkel och med bra fart.

Zyryanka motsvarar verkligen den bild av en sibirisk ort jag har burit med mig hemifrån. Svart fabriksrök, stark kyla, pälsklädda människor med grova skor som huttrar fram längs frysta, leriga vägar och gator, inget egentligt centrum, halvraserade bostäder, oisolerade rör och en dyster stämning. Men som mycket annat under vår färd, finns det också en till sanning. Den förhärskande. Eftersom vår expedition fått så mycket uppmärksamhet här sedan ankomsten, så stod en möblerad väning med tre rum, kök, ljummet varmvatten, toalett och dygnet-runt elektricitet till vårt förfogande för en billig peng! (Kan ni tänka er hur det kändes att tvätta sig efter 35 dagar? Och i ljummet vatten?) Och det finns affärer med det mesta man kan önska. Bland annat inspelningsbara Dvd:s, baconchips och Coca-Cola som Johan drömt om i 35 dagar! Och sedan dessa fantastiskt fina sibiriska...jag saknar ord! Vi har redan fått flera besök och har inhandlat te, småkakor, inlagd gurka och annat tilltugg och dryck som hör till att bjuda på!

Hur länge vi blir kvar i Zyryanka, det vet vi inte. Minst en och en halv månad har vi förstått. Vi hade på förhand trott som mest en månad. Vi väntar

på att isen skall bli stark nog att beträda och våga åka på. Tyvärr innebär det att vi kommer iväg först när extremkylan anländer. Men det innebär att nu har vi verkligen möjligheter att noggrant dokumentera sibirisk civilisation på det kallast bebodda stället på jorden! Det skall bli mycket spännande!

Vi väntar också på en transport från Moskva med all vår vinterutrustning, extra mat och nya grejer och reservdelar. Vi har haft en del teknikproblem, med har ändå kontroll över det hela tack vare fantastisk backup hemifrån, en Therma Rest har exploderat och Johan har skjutit bort en massa kulor i onödan. I övrigt, kan man säga att allt har gått över förväntan, men enligt plan. Så vi känner oss oerhört nöjda, men framförallt redo att äta upp oss igen! Vi kommer också att göra en testtur på skidor i två veckor i inlandet, för som det ser ut nu blir det för tungt att dra 350 kg på två personer under så lång tid. Plus mat! Så vi måste skära ned vikten. Därför skall vi testa VE 25:an mot kåtan och kaminen. Hastighet och vikt. Avvakta resultatet.

Reserapport November

Då har vi tillbringat en månad i sibirisk civilisation. Rena rama nöjet! Visserligen har den sibiriska kylan anlant med stormsteg sedan Ni sist hörde av oss. Varje gång vi går ut fryses ögonbryn, kinder och käken vit av frost. Temperaturen börjar krypa en bit under -30°C varje dag nu och det under en av de varmare vintermånaderna! I övrigt har vi njutit av dessa fantastiska sibiriers värme och generositet! Och av en koluppvärmd lägenhet och otaliga gräddbakelser! (Det kommer att bli svårt att få ut Johan i kylan igen)

Vi har i stort sett arbetat med filmning/fotografering/doku-

mentering varenda dag sedan ankomsten och filmat allt ifrån rättjakt med jakuter till vanliga människors vardag i en av världens kallaste orter. Mycket tåliga människor. Mycket trevliga. Vi har också njutit av trakten speciella delikatesser, som straganina och ikra. Fryst fisk och fryst rom i den ordningen, som ätes ungefär som glass. Fast med fisksmak. Måste ätas innan den tinats upp! Allt sköljes ned med rikliga mängder lokalt destillerad vodka. (Jag, Mikael, klarar mig bra eftersom jag officiellt har leverproblem, det är värre med Johan...Hans näsa är inte bara röd av kylan just nu!)

Vi har också pratat med folk om det som väntar framför oss. Etapp 2, 100 mils kylig skidåkning med mycket tunga pulkor. Första delen är 35 mil till Srednekolymsk i norr. Denna del är svårast på hela vår färd. Som vanligt, tror alla bybor att det blir vår död. Åsikter jag hört hela mitt liv när jag stått inför en svår utmaning och lyssnat på lokalbornas åsikter. Flertalet utan egen personlig insikt rörande de faktiska förhållandena. Enda haken denna gång, är att det faktiskt finns en levande legend i Zyryanka, Ivan Fralov, som år 1979 skidade just denna sträcka! Samma år och samtidigt som den första ryska Expeditionen nådde Nordpolen. Det intressanta är att Fralovs färd ansågs mycket farligare och svårare! Skillnaden mellan de bägge färderna ansågs vara, och är fortfarande, att Kolymas is och strömmar är farligare. Går man genom isen på Kolyma, har man inte minsta lilla chans att klara av den snabba strömmen, 8 km/h. Då är det slut. Dessutom är det samma mängd skruvis, råkar och andra ishinder har vi förstått. Dessutom finns tydligen längs Kolyma en mycket ilskan

EN HÄLSNING FRÅN SIBIRIEN

björntyp som inte går i ide under vintern och är lika aggressiv som isbjörnen, dock inte lika stor, (bara 500 kg) samt stora vargflockar. Fralovs stora problem. Vi får väl se. Björnar och vargar oroar oss inte. Vi har ju bössan med oss. Plus storviltsammunion tillräcklig att stoppa elefanter med. Däremot kan vi konstatera att vi åker under den kallaste och mörkaste tiden. Inte ens den tuffe sibiriern Fralov tror vi klarar det. Han anser att människan inte är

skapat att klara av dessa extrema förutsättningar. Vi får väl se. Helt klart är att det är två helt skilda saker att skida under den mörka vinterns tid än under de ljusa, mycket varmare vårarna. Den tid alla polfarare skyndar till de olika målen.

Vi lämnar Zyryanka den 15:e november. En månad tidigare än först tänkt av olika anledningar. För det första har vi kommit in i folks liv mycket snabbare än vi trott, vi har alltid endera folk på besök eller besöker någon. Vi har därför

kunnat dra slutsatser redan nu. För det andra så känner vi att det är dags att röra sig innan vi aldrig kommer ut ur lägenhetsvärmen igen! Det viktigast, vi vill också åka när det är som kallast, för att se om vi klarar det. Prognosen för första delen av december är -50 till -65°C, varje dag. Och sex timmars dagsljus, men ingen sol. (En förhärskade sanning som folk här ofta nämner, är att det är en enorm skillnad på -40 och -50°C.)

Travlarbrodern Mikael Strandberg

BUZZ ALDRIN PÅ BLIXTVISIT

På onsdagen den 29 september på eftermiddagen anlände i all hast Buzz och Lois Aldrin till Arlanda. Buzz hade blivit inbjuden att tala på en konferens om ledarskaps-utveckling på torsdag morgon för att sedan hasta ner till bokmässan i Göteborg.

Styrelsemedlem Fred Goldberg hämtade herrskapet på Arlanda och på väg till hotellet gjordes ett kort stopp på Karlaplan där klubbens ordförande ambassadör Jan Mårtensson hälsade klubbens hedersmedlem (som han tidigare ej träffat) välkommen till Stockholm.

Ambassadör Mårtensson överlämnade sin bok på engelska om Drottningholms Slott vilket ledde in samtalet till Buzz förra besök i Stockholm 1994.

Då var han klubbens föredrags-hållare och gäst och hade den stora äran och nöjet att träffa vårt kungapar. Ambassadör Mårtensson erhöi i retur ett signerat porträtt av Buzz Aldrin stående på månen. Eftersom

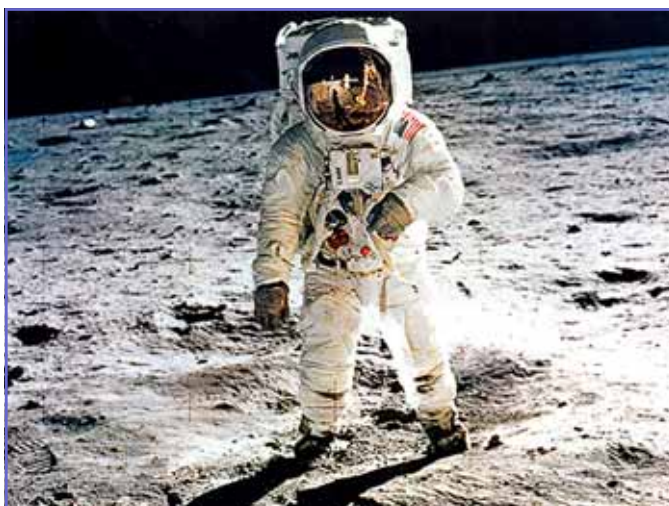
Buzz Aldrins officiella värdar redan stod och stampade på hotellet och väntade med en middag blev besöket tyvärr mycket kort men desto hjärtligare.

Fred Goldberg

"Buzz" Aldrin är född 1930, amerikansk svensk-ättad astronaut som deltog i Apollo 11:s månfärd 16-24 juli 1969. Den 21 juli steg han som andra människa ut på månens yta. Han deltog dessförinnan i Gemini-projektet. [NE]

Apollo 11-landningen ägde rum i Mare Tranquillitatis. Armstrong klättrade som första människa ned på månen med orden: "That's one small step for a man, one giant leap for mankind". Armstrong och Aldrin stannade utanför sin farkost i två och en halv timme. De reste USA:s flagga, ställde ut bl.a. en laserreflektor och en seismometer, fotograferade samt samlade in drygt 20 kg prover för analys på jorden. Den 21 juli återförenades de med kollegan Michael Collins i moderskeppet för hemfärd och landade tre dagar senare på jorden.

Årshögstiden Hasselbacken 2004

Med sonen Henrik på kräftsivan 2003

På septembarmötet 2004

GÖSTA APPELTOFFT - IM MEMORIAM

Kyrkoherde emeritus Gösta Appeltofft, Danderyd, har avlidit i en ålder av 77 år; hans närmaste är hustru Anita, samt barnen Henrik och Sylla med familjer.

Gösta Appeltofft föddes i Linköping, son till kapten Folke Bergholtz och hans maka Britten, f Appeltofft. Efter prästvigningen i Lund 1958 innehade han olika befattningar inom Lunds stift i bl a Båstad och Hököpinge innan han som skolpräst kom till Stockholms stift 1962. Senare blev han citypräst i Jacobs församling, 1964 kyrkoadjunkt i Oscars församling, komminister i Täby och i Danderyd, för att bli kyrkoherde där 1982-94. Gösta Appeltofft var också ledamot av kyrkomötet 1983-94, ledamot av kyrkofullmäktige 1994-97 och v ordf sedan -98.

Under 94-95 verkade han också som präst i de svenska församlingarna i Lausanne och Zürich och var sedan något år tillbaka kaplan på Sällskapet i Stockholm.

Gösta Appeltofft tjänstgjorde också i skilda militära sammanhang. Han var stabspastor i försvarsstaben, bataljonspastor vid svenska FN-bataljonen på Cypern 1965-66, militärpastor vid Kungl. Sjökrigsskolan 1966-87 och F2 72-74. Fartygspastor var han på Älvsnaven 1969-70.

Gösta Appeltofft var inte enbart teolog och själasörjare som med nit och glädje uppfyllde sitt värv, han var också en sällskapsmänniska av stora mått.

Hans humor, hans vänfasthet och generositet, hans levande intresse för sina medmänniskor gjorde honom omtyckt och uppskattad i vida kretsar. Han besatt också en djup bildning i allt från antikens historia till de invecklade släktrationerna

inom europeiska furstehus. Och han delade frikostigt och humoristiskt med sig av sina omfattande kunskaper.

Att sitta en kväll med Gösta Appeltofft var alltid en fest, och nu tänker jag på den intellektuella menyn. En lysande konversatör och en storartad talare i de mest skilda sammanhang. Från allvarliga predikningar, ofta med en humoristisk, mänsklig dimen-

(C) 2003/ Claes Göran Carlsson

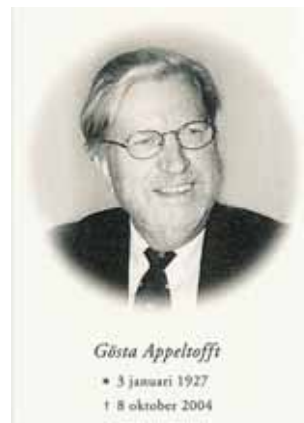

GÖSTA APPELTOFFT - IM MEMORIAM

sion, till mer studentikosa övningar, ofta i de många ordenssällskap där han var en aktiv och road medlem och beklädde höga poster. Arla Coldini, Frimurarorden, Idun, Rotary, SHT och Travellers club för att nämna några.

Men föreningslivet var inte ett självändamål för Gösta. Det var ett utslag av hans stora människointresse, hans glädje i att bland vänner och likasinnade delta i skilda intellektuella sammanhang där munterhet och gamman också var viktiga dimensioner.

I Travellers club var Gösta Appeltofft sekreterare i många år och krönikör för att senare bli vice ordförande. Och de krönikor om det framfarna året han med briljans framförde vid våra årliga högtidsmiddagar var små pärlor av akademisk fyndighet och virtuos ordbehandling i kombination med drastisk humor och godmodiga små tjuvnypp med glimten i

Dunderpåd i december 2004

För vänlig omsorg och uppmärksamhet vid vår älskade Göstas hastiga bortgång, för brev, blommor och bidrag till olika gåvofonder samt den stora upplåtningen vid begravningsgudstjänsten, framför vi vårt varmaste tack.

Anita
Henrik och Silla med familjer

ögat.

Men Gösta var inte bara en tillgång i festliga sammanhang. Han var också en stor resurs i klubbens vardag där han aktivt och konstruktivt bidrog till att lösa de problem som kan dyka upp i en förenings verksamhet.

Allt sammantaget gjorde Gösta Appeltofft avhållen och uppskattad även mycket stor

och omfattande vänkrets som spänner över ett vitt fält; från kyrka och försvar till ordenssällskap och sammanslutningar. En prästman, en glad kristen som gick ut bland människorna med skriften i ena handen' och vänskapens bågare i den andra.

för vännerna i Travellers Club
Jan Mårtensson

HÄLSNINGAR

✉ Vi valde att förlänga sommaren med en tur till Kalifornien och några fantastiska dagar i San Francisco. Hälsningar

Ulrich Lundberg

✉ Travlarbröder, Kryssar i flammande senhöstfärger längs Norges ishavskust ombord på MS Finnmarken, ett av Hurtigrutens nyaste fartyg. Startade i Kirkenes och embarkerar i Harstad efter besök bl a i Vardö, Hammerfest och Tromsø. Upplevelserna radar upp sig. Den godaste var krabbkalaset på Arctic Dive resort nära ryska gränsen. Dykaren dök upp med krabbor på nära tio kilo. Att festa på dom, kokta direkt efter fångsten, överträffade kanske tom Travlarbrödernas kräftskiva på Hasselbacken nyligen?

Uno Grönkvist

✉ Efter att ha firat Kinas nationaldag i Beijing bland hundratusentals människor sänder jag denna hälsning från Seoul. Tyvärr missar jag CG Hammarlunds föredrag på tisdag då jag denna dag är i Tokyo. Travlarhälsningar

Ulf Birnik

✉ Indonesien, ett av världens folkrikaste länder. Besök i Jakarta och på Bali. Hälsningar

Ulrich Lundberg

✉ I Osaka kom våra vägar att sig korsa, till Travlarna därhemma vill vi därför samfällt morsa, för klubben och den goda sakén med den speciella milda smaken, vi säger skål och hej från Japan, och sätter punkt för denna lilla drapan.

Bertil Nordenstam & Karl Eulau

✉ Ett varmt tack till alla Travlarbröder för uppvaktningen i samband med min 60-årsdag.

Anders Strömberg

✉ Som många andra har vi ledigt några da'r, och europeiska södern lockar och drar, det blev en resa tur och retur till själva kvintessensen av kultur. Vi är med andra ord i Florens, där höstens milda fläktar känns som vårens! Hälsningar

Gunilla & Bertil Nordenstam

✉ Efter att ha varit konsult hos den käre ledaren Kim Jung Il i Nordkorea känns det som att komma till New York att återvända till Beijing. (Enda sättet att komma till det socialistiska paradiset Nordkorea är två flyg i veckan från

(Forts. på sidan 14)

FN OCH FOLKRÄTTEN - NOVEMBERMÖTET

(Forts. från sidan 1)

verksamhet minskar inte en travlares beundran.

Vad är FN? Det var den lite utmanande rubriken på första delen av föredraget. Snabbt fick vi veta att FN består av Generalförsamlingen, Säkerhetsrådet, Ekonomiska och Sociala Rådet, Förvaltningsrådet, Internationella domstolen och Sekretariatet. Att utöka sin kunskap med denna information kan få vem som helst att känna sig kunnig. Hans Corell nämnde också de upp till tjugo fredsbevarande operationer som för närvarande pågår.

Folkrätten var ett självklart inslag i föredraget. Det är en mycket komplicerad fråga. Hur magnifika uttalanden än FN gör är FN beroende av de enskilda staternas agerande. Det vore en överdrift att säga att resultatet är uppmuntrande, utan att falla talaren i talet.

Vad är då FN:s problem idag? Hans Corells identifiering av problemen var följande; *FN-stadgan är skriven med den demokratiska rättsstaten för ögonen*. Till det kommer den intressanta frågan: *Är alla demokratier rättsstater?* Här fick USA sig en känga.

Säkerhetsrådets sammansättning är också ett bekymmer för FN. Andra frågor är; hur ska man hantera våldsförbudet? Vilka möjligheter föreligger att företa s k humanitär intervention? Ytterligare en intressant fråga var hur, var och när får använda självförvar enligt artikel 51 i FN-stadgan. Föredragshållaren hävdade att självförvar tyvärr hade missbrukats vilket skapade problem med trovärdigheten i och med de aktuella staternas agerande.

Hur ter sig då framtiden? Ja, det är som med Voltaires uppfattning om Gud, utan att nu

citera föredragshållaren. ”*Funes icke Gud måste vi uppfinna honom*”. FN finns och vi besparas därmed bekymret med att uppfinna det.

Vår bildade ordförande, Jan Mårtensson ställde en lite knepig fråga, citerandes vänner på Island i en gången tid. Kvällens bildade och mångkunnige talare blev dock icke svaret skyldig utan skaldade på isländska:

*Sá einn veit
er víða ratar
og hefir fjöl dum farid
hverju gedi
stýrir gumma hver
sá er vitandi er vits.*

Vad vår ordförande sa och vad svaret innebär får ni veta om ni kommer till nästa travlarmöte! Välkomna!

Kvällen avslutades med att vår talare hämtade sin hemliga

väska och drog sig diskret ut i Sällskapets trapphus. Ganska snart förstod travlarbröderna och för den skull alla andra som besökte sällskapet denna kväll, vad som skulle ske. Vi hörde alla ljudet av en säckpipa som ständes. Du som tycker att säckpipan från början har en speciell klang, förstår säkert hur en ostäm d säckpipa låter. Efter tio minuter återkom Hans Corell med säckpipan under armen och framförde ett medley av kända stycken för säckpipa.

Hans Corell har en långvarig relation till säckpipan och har även donerat en komposition till FN i samband med att han avslutade sin tjänst. Detta verk framfördes bl.a. i samband med 10-årsdagen av Estoniakatastrofen.

Noterat av Clas Göran Carlsson

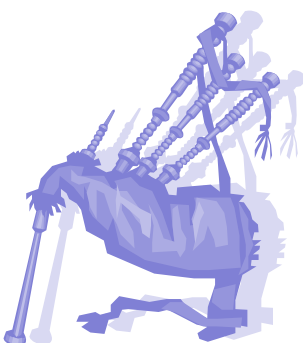
Välkommen till Sällskapet

Höglandstoner

Vad är det som låter?

10 ÅR SOM UNDERGENERALSEKRETERARE

I tio dramatiska år har **Hans Corell** arbetat som undergeneralsekreterare och rättschef i Förenta Nationerna. Som en av generalsekreterare Kofi Annans närmaste medarbetare har han följt hur folkrättens ställning stadigt stärkts och i dag täcker allt större områden.

Hans Corell ingår i en tradition av svenska jurister som tjänstgjort i FN på den allra högsta internationella nivån. För Hans Corell är folkrätten kärnan och det avgörande verktyget i mycket av hans arbete.

Ett viktigt skäl till folkrättens förbättrade ställning är att alla länder idag praktiskt sett är grannar; särskilt på miljöområdet. Det som händer i ett land har ofta effekter även i ett annat. Dessutom har folkrätten kommit att spela en allt mer framträdande roll inte bara stater emellan utan även när det gäller att harmonisera rättsordningen på det nationella planet och föreskriva normer som direkt berör både individer och företag. Inom FN finns ett omfattande system av traktater som reglerar allt från yttre rymden till djuphaven, från mänskliga rättigheter till brorens beskaffenhet på fyrhjulsdrivna motorfordon. Det mesta av folkrätten tillämpas utan att någon tänker på det. Post, telegram, flygresor, fiske och vacciner är exempel på sådant som i grunden vilar på folkrättsliga fördrag.

Efter terroristattackerna i USA den 11 september 2001 har en stor del av debatten handlat om folkrätten och länders rätt till självförsvar, artikel 51 i FN-stadgan, och hur långt den kan utsträckas. Den traditionella uppfattningen är att länder har rätt att försvara sig vid en väpnad attack. Idag hävdar dock många att moderna vapen, missilteknik och informationsteknologi gör att en stat

inte kan sitta och passivt vänta på att en dödsbringande missil kommer. Därför måste man kanske se med nya ögon på artikel 51. Å andra sidan; om man intar uppfattningen att man har rätt till förebyggande attack och att man får slå till innan man är angripen – då är vi tillbaka till tiden då det sades att "rätten sitter i kanonröret".

Generalsekreterare Kofi Annan har uttryckt stor oro för den senare uppfattningen och kallat det en farlig väg. Samtidigt balanserar han detta med att säga att vi inte kan bortse från att det finns sårbara stater som inte bara vill sitta och vänta. Vi måste även ta deras intresse i beaktande. Medelvägen är väl helt enkelt att vi måste samarbeta mer över gränserna.

Folkrätten är ofta den lilla statens första försvarslinje. Ett av de största hoten mot folkrätten är om mäktiga stater börjar agera som de tycker passar, utan hänsyn till folkrätten. Ett annat hot är de diktaturer där folkrätten, särskilt på de mänskliga rättigheternas område, inte respekteras. Det enda vi vet om det geopolitiska området om några år är att imperier kommer och imperier går. Det handlar hela tiden om att inte ge upp folkrättens framgångar.

Hans Corell är optimistisk inför framtiden. Ska man arbeta internationellt för fred och

säkerhet och folkrätt måste man vara idealist men man måste också vara realist. Starka krafter vill ointetigöra allt, men hos många människor finns en strävan och en godhet som man måste ta fasta på. När olyckskorpar påstår att folkrätten är "död" efter den 11 september så måste sådana påståenden tillbakavisas med kraftfulla argument. Sakta men säkert sprider sig rättsstatens principer på det nationella planet och internationellt. En dag kommer de säkert att tillämpas fullt ut också i länder av vilka man kunde vänta sig bättre

Åren i FN har varit dramatiska och intensiva för Hans Corell. Nära kolleger och vänner till honom har skadats och dödats i terroristattacker. Men han har även upplevt stunder av framgång och varit med om att viktiga byggstenar fogats till att skapa ett starkare FN och förhoppningsvis en rättvisare och säkrare värld. Som exempel nämner han ikraftträdandet av FN:s havsrättskonvention, de internationella brottmålsdomstolarna – särskilt den permanenta internationella brottmålsdomstolen i Haag – olja-förmat-avtalet i Irak och rättegången mot de misstänkta i Lockerbie-målet.

Från Tidskriften Advokatens Tom Knutson & Hans Hellberg.

Ambassadör Hans Corell har blivit invald som medlem #1223 Besökt bl.a. som sjöman korta besök i Kanada 1956, Venezuela, Panama, Colombia, Ecuador, Peru och Chile 1958, USA 1960. Som tjänsteman i Justitiedepartementet: Klippkort till Strasbourg, Tre veckor i Thailand, Hong Kong och Kina 1983. Resor till USA 1985-1994, Turkiet, Pakistan och Iran 1984-1989, Egypten 1990, Australien och Nya Zeeland 1991, Kanada 1992 och Japan 1994.

Som undergeneralsekreterare i FN: Bosatt i New York i 10 år, Flera besök i Kanada, Mexico, Jamaica samt Trinidad och Tobago, Kenya, Rwanda, Tanzania, Sydafrika, Nigeria, Sierra Leone, Kambodja, Singapore, Japan, Kina, Indien, Iran, Irak (i februari 1998 med Kofi Annan för förhandling med Saddam Hussein), Israel, Västbanken och Gaza..

VINKÄLLAREN GRAPPE - DECEMBERMÖTET

Drygt femtio bröder med gäster infann sig på vinkällaren Grappe den 7 december. Förväntansfulla och iklädda mörk kostym skälades med vitt vin (Homans vita). Ordförande **Jan Mårtenson** hälsade alla närvarande bröder mycket välkomna och lät de rekordstora antalet gäster presentera sig själva, vilket var ett trevligt inslag. Det bör finnas många kandidater till medlemmar i denna grupp.

Johan Magnusson tillika VD för Vinkällaren Grappe tog sen till orda och berättade om källarens bakgrund och vinets ädla konst.

Vinkällaren Grappe kan jämföras med en bank med bankfack som hyrs till allmänheten att förvara sina värde-saker. Men var förvarar man viner? För att det skall kunna förvaras på ett optimalt sätt, krävs en miljö som är mörk, sval och fuktig. Sådana utrymmen finns inte i dagens lägenheter. När Carl Jan Granqvist träffade den amerikanske journalisten och tillika vinälskare Charles Collingwood föddes idén att starta en lagringskällare. Collingwood, som bodde i Manhattan, hade ju alltid välgrade viner som han tog fram vid behov från en förhurd vinlagringskällare. Om detta kunde göras i New York så varför inte här i Stockholm. Den första april 1986 öppnades **Vinkällaren**

Grappe, Skandinavien's första kollektiva vinlagringskällare. I källaren förvaras viner åt ca 1.200 personer. Det finns ungefär 120.000 flaskor till ett beräknat värde av 70 miljoner kronor. Den äldsta flaskan är från 1790 inköpt av en medlem vid en auktion på Christies. Den äldsta öppnade flaskan var från 1865.

Varför förvaras viner i vinkällare?

Johan berättade att det finns två anledningar till det:

- 1) för att det skall smaka bättre;
- 2) så att man skall kunna köpa på sig sällsynta årgångar att förvaras för senare bruk. En "riktig" gentleman skall kunna ha 2500 flaskor på lager! Då slipper man ju stå och köa på systembolaget då man vill ha ett speciellt vin.

Johan satte bröderna på prov

då han frågade vilka egenskaper som krävs för att ett vin skall sälja. Det finns fyra egenskaper så han:

- 1) vinet skall ha hög alkoholhalt, gärna mellan 13 – 15%;
- 2) det skall göras av en tydlig druvsort;
- 3) bör gärna vara ekfatslagrat och
- 4) gärna koncentrerat, skördeuttag per ha är viktigt.

Tillfälle gavs till intresserade travlarbröder att ställa intrikata frågor. Nedan följer ett axplock av svaren:

"Viner skall bör inte förvaras i utrymmen med vibrationer (kylskåp t.ex) Därför är det inte lämpligt att förvara viner längre än tre år i dessa speciella vinkylskåp som många har skaffat sig."

"Viner bör förvaras liggande men i systembolaget brukar de flesta stå. Sortimentet på systembolaget är mest viner som skall konsumeras relativt snart samt unga fina viner. I ungdomens år kan man vara mera tuff med vinet, annat är det när de har uppnått en viss mognad, då gäller det att vara mer försiktig och lägga flaskorna, så korkens fuktighet bevaras."

"Skillnaden mellan ladviner kontra flaskor är främst en estetisk fråga. Enklare viner

Mathias Klum ger vintips

Vinbanken?

Aterfunnen "Lalle" Bergenholtz

Blir det bara Homan viner?

VINKÄLLAREN GRAPPE - DECEMBERMÖTET

finns i lådor och finare i flaskor. I Sverige säljs mest lådviner per invånare än i något annat land. Anledningen beror inte så mycket på själva vinet utan på att det – inte klirrar så mycket i påsen på väg hem, eller att man slipper gå till glasbubblan eller att det är bra att transportera på baten.”

”Riktig kort eller plast kork? Platskorkar används idag mest för viner som är avsedda att drickas omgående och då fungerar de alldeles utmärkt. Men för att förvara längre tid finns inget bättre än riktig kork. 5-7% av alla flaskor har korkdefekter.”

”Årgång 2000 för Bordeaux vinerna kommer att vara riktigt bra.”

”Vin skall drickas vid ca 18° gr. Generellt kan man säga att

hellre för kallt än för varmt. Det är svårare att sänka temperaturen än att höja. Det sker ju automatiskt i glaset om man väntar en stund. Att lufta vinerna är också viktigt för att den fulla smaken skall kunna komma till sin rätt. Det ligger något i uttrycket ”Det här smakar ju bättre och bättre”

Som avslutning kan vi ta frågan om

”Vilken är den rekommenderade ”klunken” då man skall smaka vin? Tillräckligt så att man inte sätter i halsen, man skall kunna känna aromen och smaken. Det är en svår fråga!”

Sedan gick vi till verket med att pröva tre röda viner som var serverade. Dessa var:

1) Homan Rött 2002, 100% Merlot, 13%, 81 kr.

2) Carl Jan Röd Bordeaux 2000, Cabernet Sauvignon och Merlot, 12% , 99 kr.

3) Chateau Fournas Bernadotte 2000, 13%, 186 kr.

Det tredje vinet blev, icke oväntat, det som var populärast bland bröderna. Fullt drickbart, men blir nog bäst om det får lagras en 5 – 8 år.

Efter avslutad provning serverades en utsökt Beuf Borginong följt av ostbricka. Till detta fick vi ytterligare flaskor av vinerna som ingick i själva provningen. Stämningen blev hög och trivsamt alltefter kvällen gick. Vice ordförande Jonas Wahlström tackade avslutningsvis för en välarrangerad kväll som var något ovanligare än vad vi är vana med, men som vi alla hoppas inte blir den sista av denna sort.

Gerhard Sengel & Anders Lindeen

Jan Mårtenson hälsar välkommen

CARL JAN GRANQVIST OM GRAPPE

Den första april 1986 öppnades Vinkällaren Grappe - Skandinavians första kollektiva vinlagringskällare - på Grevgatan 3 i Stockholm. Grundare var Carl Jan Granqvist och Knut-Christian Gröntoft. Källaren har idag drygt 1.200 medlemmar av vilka flertalet bor i Sverige, närmare bestämt i Stockholm. En tiondel lever i förskingringen och berikar källaren med kändspröt i fyra världsdelar.

Den första vinkällarmästaren var Johan Blanche från Grythyttans Gästgivaregård [1986-1990] som också var med under uppbyggnadsskedet av Grappe. Johan Edström var näste man på plats [1990-1993] och rekryterades från Restaurang Leijontornet i Gamla Stan. Efter Johan Edström kom Michael Wising [1993-1994], nyutexaminerad från Handelshögskolan i Göteborg. Sedan april 1994 är

Johan Magnusson, civilekonom med bakgrund från Grythyttans Gästgivaregård, vinkällarmästare.

Många personer har under årens lopp bidragat med sin kunskap i Grappes utveckling. Christer von Segebaden fyllde en viktig funktion i etableringen då de första medlemmarna tecknade avtal. Arkitekt Bo Zachrisson ritade inredning och arkitekt Hans Dahlgren gav logotypen dess form. Göran Fågelmark på Gamla Sverige tillverkade inredningen i trä och Lundgrens Smidesverkstad i Sundbyberg har tillverkat vinställen samt utfört allt konstsmide i lokalerna.

Fastigheten på Grevgatan 3-5, i vilken Vinkällaren Grappe är belägen, är ritad av arkitekt Hans Hallström. Fastigheten blev klar 1897 klassas idag av kulturhistoriskt intresse. Källaren fungerade till en början som

förråd av ved till alla de kakelugnar huset utrustats med. När sedan kolpanna installerades nyttjades källaren till kolförvaring.

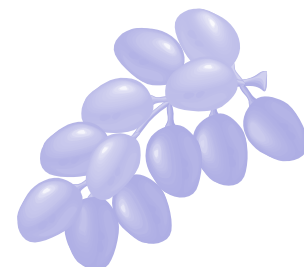
Beläggningen har under åren varit varierande. Under slutet av 1980-talet var källaren nästan fullbelagd. Därefter följde några tuffa år till följd av den strama ekonomiska situationen. Nu har Grappe dock fler medlemmar än någonsin och antalet buteljer när samma höjder som på åttiotalet. Tjugotalet medlemmar har varit med från allra första början medan övriga tillkommit efterhand i accelererande takt.

Framtiden ser ljus ut och det är med tillförsikt Vinkällaren Grappe möter framtiden i vinlagrandets och vindrickandets tjänst!

Carl Jan Granqvist

Viner för 70 miljoner!

Director **Carl-Henrik Folstad** har blivit invald som medlem #1221. Director Business Development Ericsson. Vice VD i Chile. Tidigare President El Salvador och fabrikschef i Algeriet. Svensk honorärkonsul i El Salvador. Besök mer än 70 länder. Har bott och arbetat i Columbia, Mexico, Algeriet, Chile och El Salvador. Längre resor i Asien. Reste 6 månader våren 1980 runt i Asien för 2' USD. Givetvis en utmaning men konklusionen är att jag knappast aldrig har lärt mig så mycket på ett halvår eller har haft det så bra som detta fantastiska halvår.

Torsten "Lalle" Bergenholtz har blivit "återfunnen". Invald redan 1973. Delägare och VD för Gullivers Resebyrå 1980-94, delägare i Swift Travel, VD och ägare av konsultföretaget Travel Education & Production AB. Uppdrag för SIDA i Indien, representant för sydamerikanska reseföretag. Första svenska bussresor genom Mellanöstern, första svenska jordenruntresan 1960. Arrangerat resor till samtliga världsdelar.

HÄLSNINGAR

(Forts. från sidan 9)

Beijing). För att därefter kunna ta sig till en internationell Zoo konferens i Taiwan måste man ta sig till Hong Kong eftersom i Beijing förnekar man Taiwans existens! Hjärtliga hälsningar från "de tre Kina" och Nordkorea.

Jonas Wahlström

☒ Varmt tack för vänlig uppvaktning på min 70 årsdag! Uppskattat! Eftersom jag numera mest vistas i Småland och Portugal blir det inte så ofta läge för deltagande i klubbens aktiviteter. Men snart passar det nog.

Johan Nordenfalk

☒ Tack för alltid lika fylliga trevliga utskick. Det kommer att fånga in fler medlemmar. Jag har numera svårt att delta i mötena. Blev av med vänsterbenet i juli. Sitter i rullstol och skriver numera. Rullstolen går nog inte in i sällskapetets lilla hiss. Läter mycket trevligt med

höstjakten. Lycka till i fortsättningen. Kortet visar servisen från Vega.

Olle Nyman

Hälsningar skall skickas till klubbens sekreterare Anders Lindén, Näckrosvägen 14, 182 56 Danderyd eller e-post anders.lindeen@tella.com
Alternativt till TravlarNytt enligt adress på baksidan.

VI HYLLAR

- ☺ Bengt Josephson 90 år
- ☺ Olle Ekblom 75 år
- ☺ Bertil Gylling 75 år
- ☺ Lars-Olov Plyhr 75 år
- ☺ Rey Urban 75 år
- ☺ Per-Magnus Ahlbom 70 år
- ☺ Uno Grönkvist 70 år
- ☺ Johan Nordenfalk 70 år
- ☺ Anders Strömberg 70 år
- ☺ Peter Gunvén 60 år
- ☺ Björn Lönnqvist 60 år
- ☺ Peter Kurlandsky 60 år

TRAVELLER'S CLUB FINLAND FIRAR 10 ÅR

En kort resumé, från oss som va me', på finskt jubilé.

Vi möttes av Folke "P", Han ordna supé, Så vi landa, På havets Amanda (numera "Fish Market")

Nästa dag kom jag sent iväg, Så lunch blev för mig nästa steg, Professor Numminen gav oss chans,

Att förstå allt om EU och Nordisk allians.

Vi tar del i tio års-fest, Och som gäst, Det är bäst, Att helt lugnt koppla av, Det ställs inga krav, Språket kunde blivit min grav.

Men vid middagsbordet, Förs ordet, Med finlands-svensk dialekt, Vi drack Marskins sekt, Jag blev nästan knäckt, Av ett tal till kvinnan, Jag som dessförinnan, Kunnat allt första, Hade ej i min depå, Ett lexikon på finska, Så intresset minska, Inte av könet det täcka, Som alltjämt inintresse kan väcka. Nej, av en hyllning som blev utdragen, Det var av den som jag blev slagen.

Men jag blev också helt betagen, Av den dam jag till bordet förde, Hon pacemakern störde, Gav råd att bese, Edelfelt på museé, En utmärkt idé.

Till sist en honnör, För vår ambassadör, Some alla vet, Sysslar han med kriminalitet, Sover gör han knappt på natten, Orden flödar av bara katten, I hans böcker är den stora skatten, Skildringar av stad och vatten, Inte många lik, Men nu ett skrik, På hjälp att till Folke hitta rätt sätt, Att tacka för servicen han gett.

Tack!

Hans Abrahamsen

TRAVELLERS - HÖST JAKT

I samband med vårens medlemsenkät framgick att flera medlemmar var intresserade av att delta i jakter avseende and och klövvilt, och för att motsvara detta ordnades i början av november en jakt dag hos Lasse

och Christina Baalack på Sundsta säteri i Roslagen. Jakten var upplagd så att den inleddes med vildsvins och hjortjakt på förmiddagen, andjakt efter lunch och för att avsluta dagen med ett kvällssträck.

Tyvär visade det sig att de flesta travlarbröderna hade annat för sig denna dag, och det såg ut som om vi skulle ställa in jakten. Lasse Baalack lät dock

jakten stå kvar med skillnaden att även andra bjöds in, från att ha varit exklusiv för Travellers Club.

Det visade sig bli en sådan där fantastisk höstdag med klar ren luft, och även fast solen står lågt så ger den det fantastiska ljuset, om än bara för några timmar.

Vi samlades i Sundstas magasin klockan åtta på morgonen för genomgång av dagen och redan vid nio var vi ute på passen. Redan vid tiotiden hördes det karaktäristiska ståndskallet från den karelska björnhunden William. Undertecknad tillsammans med hundföraren började då gå på skallet.

Väl framme hade William och den tyska terrier Zeke ställt ett vildsvin inne i ett buskage. Helt plötsligt attackerar vildsvinet (c:a 90 kg) hundarna, och skjuts på nära håll från 15 meter. Såväl William som Zeke fick utgå för

att bli omplåtrade. Det var väldigt rikligt med djur som säkert finns kvar nästa gång.

Efter en god lunch var de så dags att byta till hagelbössan för andjakten i Sundstas "Everglades". Ett stort våtmarksområde med de bästa förutsättningar för änder. Flera jägare hade anslutit och vi blev utplacerade med små båtar, väl understödda av c:a 10 apportörerande hundar. Jakten blev så bra som en andjakt kan bli med rikligt med fågel, och avslutades efter en timme.

Nu återgick vi till magasinet för ett eftermiddagskaffe och

väntan på skymningen. För det är då man skall smyga ut på passet inför kvällssträcket.

Även denna jakt var mycket lyckad till dess den avbröts när det blivit helt mörkt. Nu återstod att sätta sig i bilen för färd mot Stockholm efter en jakt dag som emotsvarat högt ställda förväntningar.

Vi kommer att prova med en jakt även nästa höst, då kanske fler travlare vill komma med.

Per-Olof Myrén

Senior Vice President Rutger Engvall har blivit invald som medlem #1224. För SWECO/VBB 69-82 Project Manager Mellan Östern och Afrika. Regionchef Latinamerika, Afrika, Mellanöstern, Sydasiern, Östeuropa och Baltikum. Senast globalt i.s.m. marknadsföring av svensk miljöteknik. Styrelseuppdrag i handelskamrarna Baltiska, Ungerska, Rumäniska, Ryska, NOPEF, Brasilianska, Chile, Israeliska, Saudiska, Australiska, Scand. Business Assoc. 87-92 svensk handelssekreterare i Australien. Besökt bl.a. Zambia 69-71, Jordanien 72-76, Australien 87-92 plus ett oändligt antal resor i samtliga världsdelar.

Vd Tomas Risbecker har blivit invald som medlem #1225. VD på Sällskapet i Stockholm. Skrivit flera uppsatser i personhistoriska ämnen. Besökt bl.a. Kongo 1964-65, Japan 1974 och 1985, Australien 1972, USA c:a 5 ggr/år under perioden 1977-1992. Besök ett otal länder i hela världen.

TRAVELLERS CLUB I STOCKHOLM

c/o P-O Myrén
Björnbacken 4
SE-133 36 Saltsjöbaden

Telefon: 08-717 68 05
Fax: 08-717 95 55

E-post: travlarnytt@travellersclub.se
www.travellersclub.se

För att vi skall lyckas med att göra ett bättre och intressantare TravlarNytt är vi beroende av hjälp från våra medlemmar som ständigt åker runt jorden. Vi vill gärna att ni skickar in lite längre hälsningar med upplevelser, kuriosas, fakta och annat som ni tror kan intressera läsarna. Skicka gärna med färgbilder.

Material och frågor kring detta kan skickas till Clas Göran Carlsson, Hästängsvägen 14, SE-187 33 Täby eller helst via mail till clasgoran.carlsson@telia.com

KALENDARIUM

FEBRUARI

8

TISDAG
2005

ÅRSHÖGTID

Plats: Hasselbacken
Föredrag: Carl Jan Granqvist
Klädsel: Högtidsdräkt

MARS

8

TISDAG
2005

ORDINARIE MARSMÖTE

Plats Sällskapet, Arsenalsgatan 7
Föredrag: {meddelas senare}
Klädsel: Smoking eller mörk kostym

OSA senast fredagen i veckan innan sammankomsten

E-post jag.kommer@travellersclub.se eller clindberger@hotmail.com

Webb www.travellersclub.se

Claes Lindberger, Flyghamnsvägen 28, SE-183 64 Täby

(08) 5603 5451 eller (070) 953 5950

OBSERVERA

ANMÄLAN ÄR BINDANDE DÅ KLUBBEN MÅSTE GÖRA RESERVATIONER OCH BESTÄLLNINGAR I FÖRVÄG. SKER EJ AVBOKNING SENAST FREDAGEN I VECKAN INNAN SAMMANKOMSTEN, MÅSTE VI TYVÄRR DEBITERA KUVERTAVGIFTEN, DÅ DETTA BLIR EN KOSTNAD FÖR KLUBBEN.

BESÖK VÅR HEMSIDA WWW.TRAVELLERSCLUB.SE

POOLREGLER

Vid ett hotell på Fiji hittades följande skylt vid poolen:

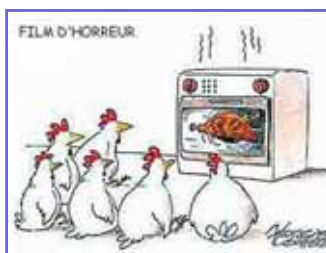
- Pool is for houseguests only.
- No diving.
- Pool closes at 10PM.
- No lifeguard on duty.
- Open wounds not allowed.
- Take shower before entering.
- No spitting or throwing of articles into pool.
- No eating in or pushing or running around pool.
- Guests are requested to be reasonably dressed before entering.

Have a good swim.

Manager

HOPPSAN...

GOD JUL TILL ER ALLA

NÄSTA NUMMER KOMMER
I MARS 2005